

ORSSZEM JANKÓ

Felelős szerkesztő: MOLNÁR JENŐ Művész-főmunkatárs: GÁSPÁR ANTAL

Budapest, február 28.

5. (3019) szám

Ötvenkilencedik évfolyam — 1926

Vázsonyi-plakett

— A fajvédő-pályázaton első díjat nyert —

Jelige: „In hoc signo Nagy Vinctes“

Ára 5000 korona

Nem engedem magamat lepipálni az öreg Neue Freie Presse és a fiatal Weiss Julián által, én is fölkerestem hát Zadravetz István tábori püspököt, hogy egyetmást megtudjak tőle a frankügyben való szerepléséről. A híres frankiskánus barát a Pasaréti-úton, nem pedig (mint a destruktív lapok célzatosan írták) a Rába partján lakik. A Baross uccáról átszállóval (átszállás: Hold ucca, Postatakarékpénztár) lehet a leggyorsabban eljutni ide, a Teleki-tér megkerülésével. Egy zöld házikónál szálltam le, ahol U. asszony útbaigazított. A püspök jovialis ember, amit nyíltan meg is mondtam neki, mire ő megjegyezte:

— Qud licet Jovi, non licet bővli.

(Bővli alatt az el nem süthető hamis ezerfrankosokat érthette.)

— Méltóságod tehát nem tudta, mit szállítottak ládámban a lakására.

— Kérem, nekem annyi ládám van, amióta ez az affér...

— Ládám?... — csodálkoztam. Talán úgy gondolja: ládom.

— Kérem, én a híres szegedi Löw főrabbi barátja és tanítványa vagyok és tudja, ő arról ismert, hogy minden idegen szót elmagyarosít. Azért mondtam: ládám. Hozzátehetném szögediesen: nöbbich!

— Megható, hogy Méltóságod mennyi szimpátiával van a negroïdok iránt. Talán szíveskednék idevonatkozó kijelentéseit az Egyenlőség számára föntartani...

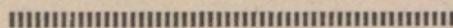
— Ami azt illeti, gyermekkorom óta két lapot olvasok legszívesebben: az Egyenlőséget és a Smájiszróél és Vidékét. Az utóbbiban főleg a keresztretjvények izgattak, amelyeket „mó-

gendóved” formájában közöltek. En lóugrás szerint fejtettem meg, ezért is kerültem aztán a lovassághoz.

— És mit gondol Méltóságod: — hogy a dologra visszatérjek — mi lehetett azokban a ládámban?

— Tekintettel arra, hogy esőfogóorrú, alacsony homlokú, madárfejű ifjak hozták, mindjárt tisztában voltam vele, hogy a Chevra Kadisá-ból küldi az én drága jó Löw Immánuel barátom. Megerősített ebben a föltevésemben az is, hogy az ifjak daleszt hordtak a nyakukon.

— Talán taleszt, méltóságos uram.

— Vajjon meddig él vissza Bethlen az ellenzék türelmetlenségével?

Pesti jogrend

— Hallottad? A szocialista Peyzer ellen is merénylet készül.

— Na, és Peyzer még mindig szabdalóban jár?

EZ NEM VICC!

hanem való igaz, hogy már 234.000 K-tól komplett detektoros RÁDIO-készülékét vehet antenna, fejhallgató és kristállyal HOLSTEIN ZSIGMOND, V., Akadémia ucca 1. (Főkapitányság mellett)

— Nem, kérem, én tudom, hogy mi a különbség dalesz és talesz közt. Hazánkban a daleszt ezek a piszeorrú, hajjal benőtt homlokú ifjak hordják. Ön is megérti, ugyebár, hogy a küldemény nem lehetett gyanus előttem. Hamisfrankok? Nevetség! Legfőleg elhasznált imaszíjjak, szakadt jomkipuri halotti leplek, cicesz-ek, elszáradt eszróg-ok, hervadt lülef-ek, elsárgult hűmes-ek s más ilyen kegyeszek lehettek benne. Amint-hogy egy Chevratól így is dukál. Ki hitte volna, hogy...

— De méltóságos uram meg is eslette az ifjakat.

— Az úgy volt, kérem, hogy a pesti rasekól — egy régi talmudi parancs értelmében — esküt kívánt azoktól, akik a Chevra kincseit hoztam szállították. És én nem tudtam ellentállni nekik. Most tudom csak, hogy ez a rasekól milyen rósekól volt. És ezért van most az egész gőzérössz, — hogy megint szögediesen fejezzem ki magam.

— Végtelenül érdekes, méltóságos uram. Megengedi ugyebár, hogy mindezt szószerint leírjam a Borszem Jankóban?

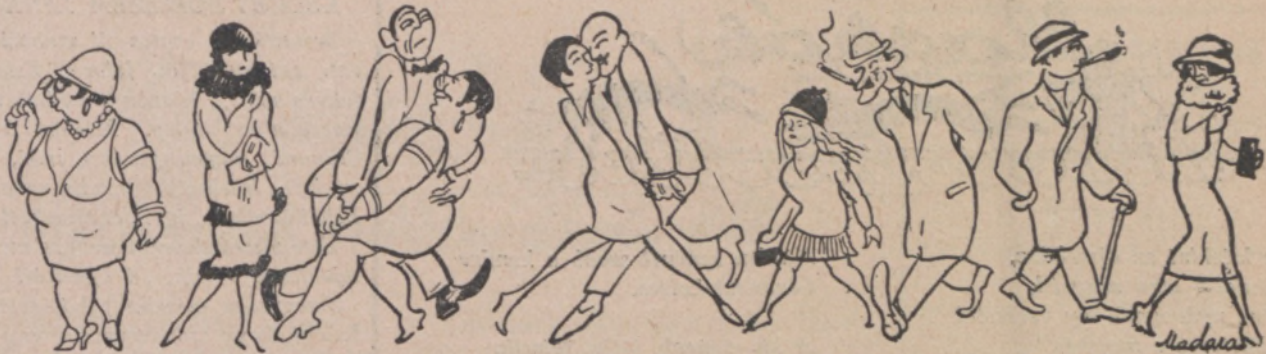
A püspök úr tiltó mozdulatot tett:

— Bárhová, kérem, csak a Borszem Jankóba ne! Mert még azt hihetnék az ellenségeim, hogy nem komoly, amit mondtam.

Mély meghajlással búcsúztam. És most itt a nyilvánosság előtt követem meg öméltóságát, hogy nem a Neue Freie Pressében, de még csak a Szózatban sem, hanem ezen a stilszerű helyen közlöm szenzációs kijelentéseit.

Molnár Jenő

Illusztráció az erkölcsnemesítő mozgalomhoz

Ezt fel kell öltöztetni.

Itt nem ártana a mély kivágás.

Az ilyen táncot be kell tiltani.

Ezt szívesen elnézzük.

Amit rossz szemmel néz férfi és nő.

Amit csak a férfi néz rossz szemmel.

Tönödések

Seiffensteiner Salamontul

Ebbe o bongyodalmas frankhomisítási üdjbe o tisztelt vádlott oreságok nadjon nehezen okorják volloni. Én osztot niszek, hodj volomi új metódust küllene okoimozni velük szembe. Eszembe jotja ed békebeli történet oz infanteriszt Kovácstul, oki hazurul kopta ed dorob szaionnát és fültette osztot oz ádjátul a polcra. Mikor osztán hozogyútt o jakorlatrul, nem tonálto o szalonnát. Ment o frájterhoz és panaszkodta, hodj ellopták o szalonnát. O frájter tovább jelentett o dologt, mig végre o kopetángy üszehívott o századot és idj szútt: „Jelentkezzen, eki az infanterista Kovács szalonnáját ellopta.“ O válasz: néma csümd. O kope-tángy még edszer megismételt: „Megbüntetem az egész századot, ha nem jelentkezik a tolvaj!” Ere eütleple o káplár Spitzkopj: „Jelentek oláson o kopetángy oreságnak, én voltam oz, oki levettem o polcraul o szalonnát, de sak éppend hod bekentem mogomat vele, mivelhodj marsolás küzbe o nadj hőségkül ed bizemos heljen feldürgülözte o testem, de osztán rügtün visszafettem o szalonnát o polcra.“ Ebbe o pillonotba o sor elejin álló zugszfürer tengeri betegséget kapott... — Ilején módon még o makacs frankhamisítókbul is ki lehetne hozni oz igazségot.

O belüdjminiszter oreság odaadta o hivatalos laptul o kiadási jogot és o nyomtatást o „Stádium“ nyomdának és mostand mégis oz történik, hodj oz antiszemit „Szózat“—ot nem nyom o Stá-

dium tovább. Mikar o Chájem Stéhgród tonálkozta Bodapesten. o Frójem Drehtischsel, ez megkérdezett tüle: „Mondd sak füldi, hod medj mostand neked?“ — „Mit kérdezel? Nézzél végig rojtom!“ — felelt szamarúan o Stéhgród. — „És mi tüled o foglalkozás?“ — „Flekpuccer vadjok, de ezek o nad cégek minden kuncsaftot elholásszak elülem.“ — Mondta o Drehtisch: „Nézd csak, Chájem, ki állna szóba teveled, mikor ilejen piszkos o te rohád, mikor te mogod' supa flekk vadj!... Itt von százezer krón és puccold tisztára o rohádát.“ Ed húnap mulva megintele felgyútt Pestre a jószívü Drehtisch és tonálkozta o füldijével, o Stéhgróddal és o régi foltos rohát látott rajta. „Hát ozért neked pénzt adtam, hod még mindig ebbe o piszkos rohábo járj?“ — És felelt o Stéhgród: „Udjan kérlek... Sak nem gondolod, hod százezer krónért lehet kitisztítani edj ilejen piszkos rohát!?“ — Pénc-pünc: sak nem gondolt o belüdjminiszter oreság, hodj o hivatalos lapért lehet nyomni o Szózatot?

Sokat beszélnek mostand volomi madjar Locarnorul, omi olott értenek o belü békességet, vadjis o pületikus oreságoknak üssze küllene sókolódniz edj o másol. Sak új ne járjonok oz üsszeborátkozásnál, mint Máremarosszigeten oz o bizemos Kohn, illetőleg o Kohnné. Ez pedig új történt, hodj ed nap elmente o Kohn o rabbihoz, aki jütt onzop Tarnopolbul, hodj sodákat müveljen és mondoft neki: „Rebbeleben, tülem o feleség már hormodik hónapja nem megenged, hodj o férgyi kütelességet jakoroljak. Tedjél valamit oz érdekembe, oh szent férjü!“ — „Látok, hod nadjon sürgös neked o dolog. — válaszolt o bülc rabbi — tehát azonnal töstént áthivatok tüled o feleséget.“ És rügtün menesztett o bócher, hod hívja át o Kohnét. Nedjed

óra mulva ott állt o Kohnné, de elüre megmondoft o rabbi, hod o Kohnnak odig be küll menni o szomszéd szobábo és várni, omig o rabbi o lelkire beszél. Udj is volt, o Kohn nem is látott oz asszonyt begyünni. O rabbi félóráig beszélt oz asszongynak o hitvesi kütelességrül és idézte oz edjik talmudi bülcességét o másik otán. Oztán. behívott o Kohnt és monda: „Mostand pedig üt percre kimedjek.“ Üt perc mulva belépett és kérdezett: „Nüüü?“ — Felelt o Kohn: „Rendbe von, rebbeleben.“ És folytatott o rabbi: „Mostand megintele kimedjek, még pedig húsz percre. Mert te fiam, Kohn, megérdemled, hod kárpótolva ledjél o hosszú koplalásér.“ És húsz perc mulva belépett o rabbi és kérdezett: „Nüüü?“ O Kohn szeme csillogta, o Kohnné szeme is csillogta, de edjik se nem felelt. Szólt o rabbi: „Mi von teveled, Kohn? Hiszen o soda megtürtént!“ Mire felelt o Kohn: „Nem olejan eccerü o dolog, rebbeleben. Én udjanis oz Adolf Kohn vadjok, ez o drágo nü pedig, okit te idehívottál, o Leopold Kohnné udjanabbul a házbul.“ És o bülc férjü sak engyit mondoft: „Ezój!“

NEUE FREIE PRESSE
WIEN

Jobboldali magyar politikusok franknyilatkozatához mellékeljék ezután a hiteles cáfolatot is. Akkor mindjárt jobban elhisszük.

BALOLDALIAK

— Ha Zadravetz se antiszemita, akkor mért nem Hevesi Simon a táborig püspök?

Ha kitekint az éjszakába,
Gondol-e arra nagysád,
Miért nyávognak oly vesztettül
A háztetőn a macskák?

S míg ön merengve álmodoznék
Az illatos tavaszról —
Kemény körül mért üzi, hajtja
A kis cicát a kandur?

Oh, asszonyom, ha ön kíváncsi,
Megmondom ime önnek:
Itten a vágy csap szerénadét
A jéghideg közönynek.

Kegyednek nem tetszik a nóta,
Pedig hát, megbocsássa.

Minden zenénél szebb a kandur
Lázás miákolása.

A kis cicának, látja, tetszik,
A jég, a jég is olvad...
Ő nem epezti trubadurját
S nem falja bé a holdat.

Oh asszonyom, hát tudja-e, hogy
Minékünk mit jelent ez?
Ez annak a nagy úrnak uja,
Ki mindent jól berendez.

Oh ne ütődjék meg tehátlan
Egy forró vallomáson
S hallgassa meg irgalmas szívvél
Az én miákolásom.

KEDVES BORSSZEM JANKÓ!

Braunéknak csinos új szobalányuk van, aki most jött faluról. Este, lefekvés előtt, köszönés nélkül vonul vissza a szobájába. Másnap reggel Brauné megmagyarázza neki, hogy mielőtt lefekszik, mindig szépen el kell köszönnie, így: Jó éjszakát!

Este a szobaleány harsogva mondja, mielőtt lefekszik: Jó éjszakát!

Önagysága másnap fölvilágosítja a leányt, hogy csöndesen, szerény hangon köszönjön el. Este Brauné a színházba ment, míg az ura néhány barátjával kártyázott otthon. Egyszer csak belép a szobaleány és Braun úr föléhez hajolva súgja:

— Lefekszek, nagyságos úr.

Kisebbségi véleményünk a frank- ügyben

Az ártatlanokat össze kell fogdosni és letartóztatni, mert azok kisebbségben vannak.

A Magyarországon forgalomban lévő valódi ezerfrankosokat össze kell gyűjteni, mert azok kisebbségben vannak.

A Frank nevű egyéneket internálni kell, mert ezek kivétel nélkül zsidók, a zsidók pedig kisebbségben vannak.

KULTUSZ ÉS TÖPRENGÉS

— Vajjon Klebelsberg Kunó vallásügyi miniszter lemond-e, avagy Klebelsberg Kunó közoktatásügyi miniszter marad?

„Csatlakozunk!..“

Kitünő laptársunk, a Szózat köztudomás(?) szerint akciót indított a Világ betiltása céljából és napról-napra lelkesítő kommentárral teszi közzé a csatlakozók névsorát. Ez a mozgalom határozottan népszerű, sőt olyan eredeti, hogy máris számos követője akadt. Szerkesztőségünkbe például hetek óta tömegesen érkeznek levelek és iratok, amelyek részint a Szózat, részint az Egyenlőség betiltását követelik. Hogy teljes pártatlanságunkat bebizonyítsuk, mind a két tábor tiltakozásának helyt adunk és alább közöljük a két névsort, az említett lapok beszüntetéséhez csatlakozók névsorát.

I. Az Egyenlőség betiltását

az alábbiak követelik: Mokány Berczi (Bugac), özv. Kuczoráné (Mucsá), örgróf Koplalaghy Jarosláv (Mucsá), páter Bujtár Frazibundusz (Mucsá), Tolyáss Dániel (Pusztá-Gecsér), Tarjagoss Illés (Röcsöge-Piskolt), báró Monocles (Nemzeti Kaszinó), Vik Podjebrád baromorvos (Mucsá), Else v. Kuhschnap-

pel k. a. (Mucsá), Nagyfenekheő Sára (Mucsá), Virág Marcsa (Budapest, Ó-ucca), Vigyázó Lacika (Barcsay-uccai gimnázium, III. a. osztály).

II. A Szózat betiltását

a következők követelik: Seiffensteiner Salamon (Budapest, Dob-ucca), Reb Menachem Ciceszbeizer (Sadaradaujhely), Sáje fűszeres (Mucsá), Szróli rőfös (Mucsá), báró Wewresshegyy Dávid (Pusztá-Gecsér), leventei Kardoss Mór (Lipótváros).

III. Ugy a Szózat, mint az Egyenlőség betiltását

a következő urak követelik: báró Kornfeld Móric, Weiss Fülöp, báró Madarassy-Beck Gyula, Bún József, Hollós Ödön, báró Ullmann György, Mándy Samu, Hevesi-Bischitz Vilmos, Hevesi Sándor. Az itt felsoroltak állásfoglalása annál feltűnőbb, mert ha csupán a Szózat vagy csupán az Egyenlőség betiltására vonatkozóan kellett volna nyilatkozniok, bizonyára szintén kitérő választ adtak volna.

Leventei Kardoss Mór: Ejgentlich mi volt a szándéka ennek a Herczeg Ferencnek evvel a majomdarabbal?

Dr. Steinitz Gyula: Azt hiszem, Móricz bátyám, csak azt akarta demonstrálni velem, milyen jó darab „A híd”.

Leventei Kardoss Mórné: Gyuszi, azért, hogy a „Majomszínház”-ban van, nem kell mindjárt utánozni azokat a destruktív kritikusokat. Ez a Herczeg egy herceg ember, so wahr ich leb', és ez a Rajnai még majomnak is olyan guszta, hogy kedvem volna a Darwin-elméletet gyakorlatilag kipróbálni rajta.

Dr. Steinitz: Hogy értsem ezt, nagys...

Kardossné: Maga majom, ne izguljon, nézze inkább Rátkait. Direkt brehmes. Mit gondol, sok mogyorót fognak itt enni ezek a majmok a színpadon?

Kardoss: Hopp, most már tudom, hol vegyek egy banánt. Itt a Vígszínház kelléktárában annyi fog megmaradni, hogy többé nem jövök zavarba.

Kardossné: Kérlek, kérlek, ez a Herczeg nem egy Windischgrätz, nem egy igazi, róla nem lehet így beszélni.

Kardoss: Persze, unsereiner-nek csak a másik Ferencet, a Molnárt szabad szidni...

Dr. Steinitz: Ad vocem Molnár. Mondd csak, Móricz bátyám, erősen érdekelve vagy a Viktória-malmoknál?

Kardoss: Még kérdezed? Egészen meg vagyok örölvé.

Kardossné: Mir scheint, ez a Gárdonyi Lajos a legkülönb majom az egész társaságban.

Kardoss: Nagy vice! A premierközönség nem játszik bele a darabba.

Dr. Steinitz: Érdekes! Némelyik majomnak farka is van, némelyiknek nincs. És az egészek se füle, se farka.

Kardoss: Unberufen, az én fülem még egészen jó.

Kardossné: Veszem észre. Hallgatózni még tudsz.

Kardoss: Ajvé, most a Rajnai belecsimpaszkodott a csillárba és lóg rajta...

Kardossné: Ne ijedj meg, Morisz, ez csak egy kölcsönvett csillár.

Dr. Steinitz: És a Bajor Gizi?...

Kardossné: Azt is kölcsönvették. A Rátkait is kölcsönvették, pedig észre se venni rajta, hogy színpadot cserélt.

Kardoss: És hogy ugrálnak ezek ott a színpadon ágról-ágra.

Kardossné: Naná, gajról-gajra! Ez a Herczeg egy valódi...

Dr. Steinitz: A darab is az.

Kardoss: Na, ami azt illeti, a bukás se hamis. Nekem el lehet hinni, én szakértő vagyok az ilyesmiben.

Kardossné: Ne túlozz, Morisz. Egy Herczeg nem bukhat meg, legföljebb tévedhet. Tévedni pedig emberi dolog.

Kardoss: De nem majmi!...

Dr. Steinitz: Majmi fogjuk azt éppen eldönteni!...

Kardoss: Hát kik, ha mink nem?

Dr. Steinitz: A frankhamisítók, kedves bátyám. Azok bebizonyították, hogy értenek az utánzáshoz.

Kardossné: Zum Zerspringen, hogy milyen szellemesek vagytok ma este! Nem csoda, erdőben vagyunk, őserdőben...

Kardoss: Meg is látszik rajtunk. Azért vagyunk úgy elfásulva.

Dr. Steinitz: És most hova megyünk?

Kardoss: A magam részéről az állatkertbe. Látni akarom, hogy néz ki az a majom, akinek majom a szerzője.

Kardossné: Morisz, még egy szerencse, hogy nincsenek gyermekeid...

MAJOMSZÍNHÁZ

Irta: HERCZEG

Windischgrätz FEGYENC

Adósságait rendezte: SCHULTZE

Személyek:

Aki mindent tud, de nem mond semmit.

Aki mindent elmond, de nem tud semmit.

Egy gróf, aki mindenkit lebeszél.

Egy pap, aki „barátokat” és ládákat gyűjt.

Egy kurir, akinek duplafeneke van.

Egy fajvédő, aki 40%-ért fölbuzdul.

Egy majom, aki mindent elhisz.

Kezdet: 1922.

Vége: soha

Az előadás tiszta jövedelmét a postatakarékpénztárba TESZ-szük

Hány nyelven beszél Mészáros?

Mészáros Gyula egyetemi tanár, a híres orientalista tudós, hírhedt szokol- és frankhamisító, nagy nyelvtalentum. Mint halljuk, a következő nyelveken beszél: arabul, törökül, perzsául, oroszul, cseremisziül, csuvaszul, osztjákul, frankul és linkül. Régebben Linkoln Abraham néven szerepelt honmentő Friedrich atyánk oldalán. Most is elég „misz” az ügye. Cseremiszi. A török kormány mint csere-miszt fogja ide szállítani. Helyébe alighanem másik kiváló tudósunk, Teleki Pál gróf megy Angorába.

NEM IGAZ,

hogy Zadravetz azt mondta, amit mondott, —

hogy Bethlen elhallgatta azt, amit nem mondott, —

hogy Vázsonyi mint hatósági személy terrorizálta ki a fogságból a merénylőt, —

hogy a szélsőjobb békebelt nyújt, —

hogy Löw Immánuel főrabbi szegedi lakásán valódi ezerfrankosokat találtak, —

hogy Gömbös és Fábián egy tálból esznek barátfület, —

hogy Molnár Ferenc így gratulált Herczeg Ferencnek a „Majomszínház” bemutatója után: „Jobb, mint a Riviera”, —

hogy Fedák Sári naplóját a „Sacre Coeur” adja ki.

AZ Ő HUMORUK

ANTISZEMITA VICCLAP A FAJVÉDŐ-MELLÉNYZSEBEN

Két zsidó utazik, —

így szoktak kezdődni azok a libamájillatú anekdoták, amiket duzzadt szájú izroügynökök mesélnek egymásnak és bubifrizurásan törülmetélt, dagadtkeblű hölgyeknek. Két zsidó utazik, de figyeljete csak, fajtestvéreim, mindig Magyarország területén utaznak és sohasem (ahol pedig vajmi kívánatos lenne) Palesztinában. A zsidó utazik és anekdotákat mond, a keresztény otthon ül a suton és a legjobb esetben a „Szózat” humormellékletét olvassa. A zsidó kéjeleg abban, hogy a buta gój az ő pájeszszerűen csavarmentes szellemi fitorain elneveti magát, és ebből a tényből holmi kulturfölényt vél kihámozni. Pedig mi csak azért nevetünk, mert a zsidó magamagát figurázza ki. Ezzel ugyan ravaszul elejét akarja venni annak, hogy mások figurázzák ki, de mi nem adjuk neki ezt az előnyt. Mi úgy, de úgy kifigurázzuk őket, hogy elmegy tőle a kedvük nevetni. Az igaz, hogy az olvasóinknak is.

VÁZSONYI CIPŐJE

Vázsonyi (Weiszfeld) Vilmos tata ma réggel kilenckor felkelt és föl akarta húzni kibütykőzött evelasztin-cipőjét. Percekig erőlködött, de még Fábián (Feuermann) Béla (Dávid) segítségével sem tudta felhúzni. Alaposabb szemle után kiderült, hogy a bütyöktata szellemi dudorai az éj folyamán annyira megnövekedtek mind a két lábán, hogy sürgősen operátort kellett hívatni. Mint értesülünk, az operáció végrehajtására vitéz Vannay Lászlót szeretné megnyerni a tyükszemtáti. Jaj de jó, hahaha! Aki jobbat tud ennél, küldje be a Borsszem Jankónak. A mi nagyigényű gój olvasóinknak ez is jó.

APRÓ HÍREK

— *Cimadományozás.* Gömbös Gyula vezérkari diktátor ma Vázsonyi (Weiszfeld) Vilmosnak a „vitéz” előnevet adományozta, természetesen régi névének megfelelően német nyelven s így

Vázsonyinak ezután joga lesz magát Weiszheldnek nevezni.

— *Hymen.* Nádosai Frank Arisztid nőül vette Szokolai Franciskát. Tanuk voltak: Gömbös Gyula és Teleki Pál gróf. Az esketést Zadravetz püspök végezte, anélkül, hogy tudta volna, milyen aktusra készülődik az ifjú pár.

VÁZSONYI TATA
megmenekülése alkalmából
NAGY PURIM-BÁLT
rendez az Orgoványi Izr. Nőegylet.

A bált megelőzően

NAGY BÜTYÖK-SOROZÁS
a Demokrata-Körben.

* *

A Vezér tiszteletére Lendvai-Lehner István „Mért oly boros?” kezdetű ismert nászdalát énekli az ébredők kara. Az ébredők lába ugyanekkor Fábiánnal és Pakots-csal lesz elfoglalva.

— *Elgázolás.* Vázsonyi (Weiszfeld) Vilmos, a Terézváros bütyökarszlánja ma délben átment az Abbazia-kávéházból a Neiger-vendéglőbe. Útközben két kiskorú fajvédőt gázolt el negyvenhatos cipőjével. A kiskorúak ma megjelentek lapunknál és kijelentették, hogy addig feküsznek le. Vázsonyi lábai elé, amíg agyon nem gázolja őket, mert így akarják bebizonyítani, hogy az izrodemokrata a keresztény magyar társadalom legázolására szövetkezett önmagával. Vázsonyi ezzel szemben azt hangoztatja, hogy ő nem fogja követni a nagykapitalista Weiss Fülöpök példáját, vagyis nem fog kitérni. Amiből logikusan következik, hogy igenis el van tökéelve a keresztény társadalom legázolására, bárki is kerül negyvenhatos lábai elé.

— *Sándor Pál szerencséje.* Sándor (Schlesinger) Pál, akiről azt mondta Vázsonyi (Weiszfeld) Vilmos, hogy kukoricakereskedőtől nem kér politikai tanácsot, ma olyan szerencsésen kukori-

cázott, hogy vagyonát megduplázta. A sikerült tőzsdei manőver hírére Vázsonyi Vilmos kijelentette, hogy hasonló esetben szívesen kukoricázik Sándor Pállal.

A FAJVÉDŐ-KLUBBAN

született meg ez a pompás vicc:

— *Mondd csak kérlek, mi az a Molnár Ferenc tulajdonképen? Regényíró, drámaíró, színpadi rendező vagy ujságíró?*
— *Egyik sel Zsidó.*

(Fogadjunk, hogy ezt a briliáns ötletet egyetlen liberális lap sem közölné.)

SZÍNHÁZ, IRODALOM

* *Majomszínház.* Herczeg Ferenc bohózatos játékanak nagy sikerén fölbuzdulva, Bacher Emil mester „Malomszínház” címen tragédiát írt. Az idegeket őrítő darabot és a szerzőt Bud János rendezi. (Ezt a viccünket egy destruktív hisztelónk küldte be. — *A szerk.*)

* *Egy Szabó Dezső nevű egyén,* akinek arcán a szakorvosok szíriai eltorzulásokat állapítottak meg, legközelebb új kiadást rendez *Segítség* című regényéből, mert az első kiadás majdnem elfogyott. A „Segítség”-nek tehát már csak egy része van meg. Olyan hír ez, amitől a destruktív minden negroid híve örömeiben... ítségre esik.

* *B. Anka János* összegyűjtött versei a Stádium-nyomdában jelennek meg. A jeles költőt a fajvédő társadalom, a nyomdászamlát „A Nép” passzívája fedezi.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Levente. A „Levente” egészen más. A lexikonok szerint földrajzi fogalom, de mi jobban tudjuk, hogy nem az, mert a Levantéknak — ilyen sajtóhibás formában — semmi közük sem volt a Térképészeti Intézethez. — *Bajtárs.* Bravó: a bajtárs a zsidó fajtársból jajtársat csinál. Folytassa! — *Botond.* Fokosok kiosztása naponta 2—4 közt a szerkesztőségben. — *Sapkás.* Beküldött kéziratokat és zsidó füleket nem adunk vissza. — *Mucsa.* A „Világ” betiltásához való csatlakozásukat átadtuk „Eleváj” című rovatunk vezetőjének.

Bárban a vigasság

— Na, ezek a lányok is jól néznének ki, ha az erkölcsnemesítő egyesület felöltöztetné őket... Akkor miből élnének meg?

KÉT NYILATKOZAT

I.

Alulírott kijelentem, hogy Molnár Ferencel, Vázsonyi Vilmos megtámadó-jával, nem vagyok azonos.

Molnár Ferenc

II.

Alulírott kijelentem, hogy Molnár Ferencel, a közönség megtámadó-jával, nem vagyok azonos.

Molnár Ferenc

Budapest nyomora

— A jövő század regényéből —

A huszadik század második negyedében oly nagy volt a magyar főváros nyomora, hogy a kormány kénytelen volt Romániával sürgős kereskedelmi egyezményt kötni, amely megengedte a kissármási földgáz Budapestre vezetését. Az éhező polgárság ezt fogyasztotta.

Az orleansi szüz

Kedves Bosszem Jankó! A hetedik gimnázium német tanára „Az orleansi szüz”-et adta fel házi-dolgozatnak. Mikor a megbírált dolgozatokat kiosztja a tanár, mérge-sen rászól az egyik diákra:

— Ennél felületesebb, hanyagabb munkát régen olvastam!

A tanuló szepegeve mondja:

— Kérem, tanár úr, majdnem egész éjszaka dolgoztam rajta.

— Micsoda beszéd, hogy dolgozott rajta? — pattan föl a tanár úr.

— Maga nem dolgozott, maga az egész éjszaka aludt ezen az „Orleansi szüz”-ön!

A tihanyi visszhangnál

ÉN: Ki rántja be majd az illető sötétben bujkálót a vádlottak sorába?

A VISSZHANG: ... R á b a.

A KIS ARTATLAN

LILIKE (tizenhárom éves): Anyuka, azt olvasom az újságban, hogy a nyilvános házakat bezáratja a belügyminiszter. Mi az a nyilvános ház?

A MAMA (iszonyú zavarban): Nyilvános ház? ... Tudod. Lilikém, az olyan ház, ahova mindenki bemehet.

LILIKE: Most már tudom... Azok a kis zöld házikók a körúton... De hiszen anyuka, az borzasztó lesz... Akkor az emberek mind az uccán fognak illeflenkedni.

A központi demokrata körben

Két ösdemokrata beszélget:

— Érdekes ember ez a mi vezérünk, a Vázsonyi.

— És ezt te csak most tudod?

— Hallgass csak ide! Ugy-e, ő folyton védi a polgárt és tessék, mégis ő nyomja „A Polgár”-t.

Borsszem Jankó a színházban

Az öltözőben

— Mondd, csakugyan lekötötték a Molnár Feri „Rivierá”-ját az angol színpadok számára?

— Ugyan kérlek! Az angolok Frank Molnár-nak írják a mi Ferinket. A magyar frank pedig Molnár-védjeggyel sem kell a külföldnek.

— Hát ehhez mit szólsz... ehhez a nagy színészvándorláshoz?... Törzs a Magyarban, Hegedűs a Városiban, Zátony az Operában, Bajor Giza a Vigben, Rátkai a Vigben...

— Ezt mind a Víg színház érdekei kívánják így. A Víg föl akarja eleveníteni a „Csereberé”-t. Ezért ez a nagy cserebere.

— Hogy tetszik neked a Zátony Kálmán Napoleonja?

— Jobb, mint Gömbös.

— Nem tudsz valami jó pletykát?

— Tudok egyet, de valahogy el ne mondd a feleségemnek. A „Szabó Juci”-t megnézte a jeruzsálemi színház igazgatója is...

— Ne mondd! És?...

— És úgy, de úgy megtetszett neki, hogy nyomban megvásárolta az előadási jogát. Már le is fordították a darabot héberre.

— A címe is héber lesz?

— Az is.

— Nagyszerű! A „Szabó Juci” héberül... Te, úgy-e, a héberben mindent visszafelé olvasnak?...

— Pszt! Valahogy el ne áruld a feleségemnek... Ő egy nagy — antiszemita.

Egy műértő napirendje

D. e. 10. A Nemzeti Múzeum régiségtára.

Délben. Aquincum.

D. u. 3. Középkori metszetek kiállítása.

D. u. 5. Az ókor műemlékei. (Előadás az Akadémián.)

Este 8. Zerkovitz új operettje a Városi Színházban.

Majomvicc

— Hallotta, hogy a budai Duna-korzót Majomszínház-nak hívják?

— Ugyan már miért?

— Mert oda is A híd-on keresztül jut az ember.

REVÜ-LAZ

A műfaj nem egészen új nevű, Így hívják: komédiás revü.

Lesz benne bukfenc, pózna-mászás, Halálugrás és légtornászás.

Lesz benne minden, ami bisznesz, Sőt még talán közönség is lesz.

A jómadár — fiaihoz

vagy:

Gömbös — a fajvédő ifjúsághoz

Haller-fákon, behúzott nyakkakkal

Meddig ültök, ti jómadarak?

Tán feledve az Ergerberger-dal,

Mire egykor tanítottalak?

Tagadom, hogy a múlt vissza nem jő,

Lesz még rebach s nem mint most: retek,

Legyen a dal, mint a dalesz, kesergő,

Fiaim, csak „éme“-lyegjete!

Nagy gezéresz volt... Dult Berkyek közt

Meglendült a destruktív halef;

De a fokost, mint fő harci eszközt

Nem hagyja az ág. ev. és a ref,

Sőt a kath. sem és az unitáros, —

Rajta hát, sok bösz fenegyerek!

Zsidózástól harsogjon a város,

Fiaim, csak „éme“-lyegjete!

És ha majd ki a külföldre mentek,
Mint Marsovszky és hős Mankovich,
Néktek én majd jó állást teremtek,
Csak legyen sok ezerfrankovics.
Győztesen ti visszatértek egyszer,
S hadvezértek akkor én leszek...
Kóser kosztal vár a kajla Neiger,
Fiaim, csak „éme“-lyegjete!

Ezüst evőkészletek
speciális üzlete!

Budapest, IV., Múzeum-körút 11.

ANGOL VICC

— Tizezer font évi jövedelemmel már megházasodhatunk, Tommy. — A mama azt mondja, nem kerülnek többé a ruháim.

— De édesem, valamiből élni is kell! Hát a koszt?...

— Te is olyan vagy, mint a többi férfi. Mindig csak a gyomrodra gondolsz.

Vígasz és orvosság

A DOKTOR: Ne essen kétségbe, asszonyom. Ha majd újra kilép az életbe, ha újra férjhez megy, minden rendbe jön.

Az ÖZVEGY: Doktor úr, úgy vegyem ezt, mintha megkérte volna a kezemet?...

A DOKTOR: Engedje meg, asszonyom... Az orvos előírja a medecinát, de ő maga nem veszi be.

Szent István Porter Sör a Polgári Serfőzde kiváló különlegessége

Mihaszna András

m. kir. rendőr szemlélődései

Van itt ész, de annyi, hogy ha kiállítást nyitnék belülre, ide zárandókónának a Serlak Holmik a világ minden tájárul, hogy szájtátva csodálkozzanak rajta. Még a francos fráncijákat is mögtanítottam böcsültre mög nyomozati tudományra. Mán messzirül mögemelik a kalapjukat előttem, ha a posztomon látnak. Mondok, vissza is adom a köcsönt nekik, ha majd Párizsországba mék az intelnácijós rendőri kongresszusra, akin fene nagy verseny lössz abba a tekintetbe, hogy mejjik intelnácijó rendőrségibe van a legtöbb eréll, ész mög tapéntat. A Málé komán mán köszörüli is a torkát, mer biztos, hogy én viszöm el a nagy metáliát, oszt lössz akkor ojjan borászati kirengés itthol, hogy az a jóságos mennyei feőkapitányság óvja a dezsrugtivokat az éccakai igazoltatástul!

Merhogy énrajtam nem múlik a dolog. Lám a minap is, hogy a nasszajú Vázsonyi kegyelmes izrahelita úr vigyázatlanul belevágta a fejít a vitéz Vannay elmebajos úr ólom-bottyába, rögvést ott termöttem, oszt nyakonragadtam a fajvédő, fej-támadó cimborát. Hijába kajátott, hogy így zsidó mög úgy zsidó, tudom én mán plakszisbul, hogy nem az kajátja a nagyobbbat, akinek beleakadt a feje a fajvédő plográmba, hnm az, aki elibe tartotta a plogramot. Hászen mán arra is vót eset, hogy o fejím támadott dezsrugatív végérvényössen, mög se mukant, merhogy túlon túl kíváncsi vót, oszt méjebben érdeklődött a

fajvédő plogram iránt, míg osztán egészen o fejibe nem verték a Gömbös kapitány úr dicső elvejit.

Nahát, mondok, a Vázsonyi üegzisztenciáját nem hagyom, mer ebbül baj lössz, ösmérem a szónoki szavalattyát, de még jobban ösmérem a nasszajú liporter ténsurakat, akik azon nyomba rendőri blutáritást fújnak a dologbul, ha nem sercintek oda egyget a hévatalos tekintélembül. Nem kérettem magam sokáig, oszt vittem befele a naccságos merénylő urakat, mög se álltam velük, míg az egyiket a Lipótmezőre nem szállítottam, mer mondok, nem löhet épeszű embör, aki a Vázsonyi meggyfabottyátul mögijed, oszt amikor a házmesterné odaáll a képviselő uraság elé, hát nem mer lüni. Hijába parancsóta neki a Vázsonyi kegyelmes izrahelita, hogy „idelüjj, ha mersz”, az csak hátrált, pedig nem is vót ám ojjan csúnya asszony az a házmesterné.

Első szabáll az, hogy röndnek muszáj lönni. Második szabáll az, hogy a szájakat be köll fogni. Harmadik szabáll az, hogy kuss! Ebbül az alkotmányos parancsolatbul kifolóan persze hogy nem engedök mög semmiféle uccai gyürekezt, rázongást, effélet. Jobbra is kuss, balra is kuss. Mögmondta o feőkegyelmű Bethlen uraság, hogy csak a közepin nem kuss. Ebbül is láccik, milyen okos embör. Jó hasznát is vöttem a mondásának, mán ami azt illeti nem az országos politikába, hanem egy helyrevaló mönyecske irányába, aki nagyon húzóckodott tülem, hol jobbra hol balra, míg csak azt nem tanátam neki mondani: közepin az igazság. Még csak szavazati joga se vót, mégis bevötte a Bethlen gróf mondását.

Ne lögyön hát itt semmi csoportosulat mög uccai kapacibáció. Aki a csödületöt szereti, aki tömegöt akar látni, óvassa el az ujságot, tanál abba most öleg csödöt mög tömegöt. A sarki botos is aszongya, hogy annyi itt a csödötmege, hogy csak gyözzék a hitelezök.

Kend se csoportosújjon, öreg vekom, ebbe a puszkaporos világba, hanem befelé a feőkapitánysági hotelbe. Ott aztán magába szállhat. Mér? Mer röndnek muszáj lönni!

PARBESZÉD ANGORABAN

Két török tudós beszélget.

— Te, mi lesz a mi Etnográfiai Múzeumunkból, ha Mészáros Gyulát kiadja a kormányunk a magyaroknak?

— Ne aggódj, Ibrahim. Majd küldenek helyette a magyarok egy másik pénzügyi térképész.

Zálogcédulákat

kiváltok. Ékszereket, briliánsokat
bárkinél drágábban vesz

Szekely Emil Budapest, VII., Király-utca 51.
(Teréz-templommal szemben) Telefon

RÁDIÓ-

anyagok gyári árban

Dénes Testvérek

Elektrotechnikai és Fémárugyár Rt.
Budapest, VI., Teréz-körút 26.

Gólya-Áruház

olesó árajánlata:

Japone selyem 95 cm. széles	68 ezer
Crep de chine nehéz minőség	125 „
Műselyem, nehéz minőség	65 „
Bafiszf sifon	25 „
Lepedőgyolcs, farfós minőség	43 „
Damaszf étkészlet 9 szalvétával	250 „
Schroll sifon, reklámár . .	22 „
Tricot kelme 1 0 cm. ss. tiszta gyapjú	150 „
Lenvászon förlőruha	18 „
Törülköző	18 „

Gólya-Áruház

VI., Király-u. és Nagymező-u. sarok
IV., Vámház-körút és Kalvin-tér sarok

NINCS MENEKULÉS

— Te, ugyan hol lehet most Molnár Ferenc?

— Biztosan a Rivierára utazott.

— Pehhe van, mert ott a kritikusaival találkozik. Azok is mind a „Riviera“-ra utaztak.

CSODABOGARAK

Segítség! Rágalom!

„Vázsonyi újra rágalmazza Magyarországot. Azt állítja egy bécsi lapban, hogy a magyarok nem antiszemiták, hanem liberálisok“. (Az „Uj Nemzedék“ február 23-iki számából.)

(Hallatlan! És az ügyészség még mindig nem csukhatja le azt a veszedelmes Vázsonyit!)

*

Cím és szöveg

„Sziid, ver és elfut. Rózsza Tivadar üzletvezetőt vasárnap este a Jókai tér 1. számú ház előtt egy ismeretlen fiatalember meglökte. Mikor emiatt kifakadt, az ismeretlen sértegetni kezdte, megütötte, aztán elszaladt“. („Az Est“ február 23-iki számából.)

A török históriából

BEVÉTEL: Buda 1541.

KIADÁS: Mészáros Gyula 1926.

THEATRALIA

— Mi ujság a színházakban? —

* **Majomszínház.** A Vígszínháznak külön jubileuma volt Herczeg Ferenc frapáns hatású új vígjátékának, a „Majomszínház“-nak bemutatója: éppen huszonöt évvel ezelőtt, 1901 február 8-án adták először az „Ocskay brigadéros“-t. Herczeg Ferenc mesteri játéka tréfás fantasztikumot kever a vídám valóságba és teljesen eredeti cselekményt visz a színpadra. Nagyszerű feladataikat fényesen oldották meg a szereplők, elsősorban a vendégművésznő: Bajor Gizi, aki a majomkisasszony szerepében először lépett fel a Vígszínházban. Két partnere van: Rátkai Márton, az előadás másik vendége, aki egy teljesen modern urfit játszik és Rajnai Gábor, a majom „Franklín kapitány“. G. Kertész Ella művészet

egy arisztokrata hölgy személyesítésében érvényesül. Fűzes Anna, Lázár Mária és Sitkey Irén adják a főbb női szerepeket. Egészen különleges produkció azoké a művészeké, akik a majom-társaságot képviselik. Gárdonyi Lajos, Makláry Zoltán (első fellépés), Boross Géza, Mály Gerő és Pártos Gusztáv játsszák ezeket a groteszk figurákat.

* **Nézze meg az ember!** Március 1-én a Fővárosi Operettszínház színpadán hozánk is bevonul a revü-komédia. Amint tréfás a címe is: „Nézze meg az ember!“, úgy tréfás az egész felépítése, mulatságos az egész kerete, amelyet a legnevesebb szerzők ötletes művei, a legünnepeltebb színészek legjobb alakításai, a leghíresebb artisták káprázatos mutatóványai töltenek be. A művészgárda élén ismét megjelenik a színház népszerű primadonnája, Biller Irén, akit oly régen nélkülözött a közönség. Külön szenzáció lesz Rátkai Márton szereplése egy nagyszerű figurában. Szokolay Oly, Radó Teri, Mészáros Polett, Balla Mariska, Sarkadi Aladár, Ujváry Lajos, Tolnay Andor, Mály Gerő, Latabár Kálmán, mint az együttes régi, kipróbált tagjai és velük Békeffi László, Ferenczy Károly és Dénes Oszkár, mint a revü specialistái jelzik az ujdonság páratlan színészi gazdagságát és változatosságát. Hozzájuk járulnak az artistavilág válogatott hírességei: Linga Shing, az indiai varázsló, Franco Piper, a bandzsókirály, a három repülő Tayos, Benta Born, a kitűnő táncfenomén, az atléta Sedats testvérek és Eton, „a holtpon“ csodája.

Képrejtvény

Megfejtése: a Borsszem Jankó jövő heti számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A **Borsszem Jankó** 14-iki számában megjelent rébusz megfejtése: „Füstbe ment terv.“ A megfejtők közül **Steuer Marcel** (Budapest, Abbázia-kávéház) és **Dubrova Károly** (Budapest, Attila-körút 37.) kapnak könyvjutalmakat.

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 240.000 K
Félévre 125.000 „
Negyedévre 65.000 „

Kiadóhivatal: V., Balaton-u. 2.

BORSSZEM JANKÓ
üzenetei

Dr. M. J. (Debrecen.) A diagnózis egyelőre nem a legkedvezőbb, de a humoros körtünetek azt mutatják, hogy a betegség javulni fog. — **H. K.** Ekkora helyet még nagy kutyáknak sem tartunk fönn. — **Paktum.** Itt közöljük az ön kibontakozási javaslatát. Eszerint a konstruktívok és a destruktívok nyujtsanak egymásnak békejobbot és mikor így fuzionáltak, legyen a közös nevük: kohnstruktív. Ez minden árnyalatot magában foglal. — **Mayer János (Egyptom.)** Világosítsa föl az ottani bennszülötteket, hogy miért van akkora sötétség minálunk. — **Rs.** Hálás köszönet az önkéntes asztaltársaságának a megleghangú üdvözlétért. Azt is mondhatnánk: „szervusz-tok, fiúk“, — végre is a „Jankó“ már ötvenkilenc éves.

Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Molnár Jenő

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó R.-T.

Szerkesztőség: VI., Mozsár ucca 9.
(Telefon: T. 33—24.)

Kiadóhivatal: V., Balaton ucca 2.
(Telefon: T. 105—22.)

Fővárosi nyomda r.-t.
Felelős üzemvezető: Duchon J.

ZONGORÁK

DEHMAL-

NÁL

VII., RAKÓCZI-ÚT 19
TEL.: JÓZSEF 121-04

Amputáltaknak megváltás

az A. A. Marks-féle amerikai

gumilábfejes

műláb

a legtökéletesebb.

Törés kizárva. Zajtalan, puha és kényelmes járás. 10—15 évi tartósság mellett.

Magyarországi egyedüli gyártója

SZIKLA D. orvosi műszergyáros

Budapest, VII., Rákóczi-út 19.

(Uránia színház mellett)

Telefon: József 121 - 15.

Kérjen prospektust!

Az új modern luxus Ford személyautó

szencziósan csökkent ára korona **70.000.000** ab Budapest

Haltfenberger Vilmos

Budapest, VI., Nagymező-utca 19. szám Telefon: 66—5.
Nagy Ford-javítóműhely, L. udaörsi-ut 17—19 Tel.: J. 28—29

ford-gyárak
autorizált
képviseelője

— Mai felolvasásom tárgya: „Hogyan lehet szert tenni jó emlékezőtehetségre?...” — de éppen most, az utolsó pillanatban veszem észre, hogy otthon felejtettem a szemüvegemet.

Lipótvárosi csemege

Nagy estély a kormányfőtanácsoséknál. A háziasszony zongorázik. Kényszeredett áhitattal hallgatják, csak két zeneértő vonul el óvatosan a szomszéd szobába. Itt csakhamar megfélemednek az egész mulatságról és hangos vitát rögtönöznek a klasszikus zenéről. A háziúr benyit hozzájuk:

— De uraim, odabent minden hangot hallani!

— Mi is hallunk itt minden hangot, — felel nyugodtan az egyik menekült.

A tihanyi visszhangnál

ÉN: Ugy-e, nem cáfolja meg a Zardavetz nyilatkozatát a dementi?

A VISSZHANG: ...de menti!

Egy kislány írásbeli dolgozata az ujszülöttről, a gólyáról és a papáról

A polgári leányiskola második osztályában mesét kellett kidolgozni a lányoknak. Mindenki a tetszése szerint választhatott témát. Az egyik kislány ezt írta:

„Volt egyszer egy anyuka, aki gyermekét kívánt magának, mert tíz év óta hiába várt rá. Az istenke meghallgatta könyörgését és egy szép napon jött a gólya, csőrében egy édes kis fiúcskával. Anyuka olyan boldog volt, hogy megjutalmazta a gólyát, egy nagy békát adott neki. A kicsikét pedig a bölcsőbe fektette. Két hét múlva hazaérkezett anyuka férje, aki tíz hónapja járt a tengeren, mert az apuka tengerész volt. Mikor meglátta a fiúcskát, azt kérdezte anyukától: „Kitől kaptad ezt a gyermeket?”

RENDELET

A JÓ ERKÖLCSÖKRŐL

A belügyminiszter rendeletet készül kiadni a jó erkölcsök védelmében. Szerkesztőségi érénycsözünk, Kotlik Zirzabella k. a. önágyasága megtudakolta a rendelet főbb pontjait, amelyek így szólnak:

1. Este hat óra után nőnek férfit az uccán megszólítani tilos.

2. Házaspárok shymmit csak a hálószobájukban járhatnak, ott is szigorú rendőri felügyelet alatt és kizárólag vízszintes helyzetben.

3. Férfi és nő, akik nem férj és feleség, shymmi és foxtrot közben nem viselkedhetnek úgy, mint akik közt „nincs semmi”.

4. Negyven éven túl tilos a mély női dekoltázs.

5. Negyven éven és csipőn alul tilos a magas női dekoltázs.

6. Tavasszal a megbokrosodó szerelmeknek nyugodtan ki kell várni, míg a ligeti bokrok is megbokrosodnak.

Ez is leánykereskedelem

WEISZNÉ: Mondja, Gelbné, maga nem lép be a „Leánykereskedelem elleni egyesület”-be?

GELBNÉ: Már hogy léphetnék be, amikor négy eladó lányom van!?

Sanyaró Vendel

nyögései

— A magamfajta nyomoroncnak még az a szerencséje sincs, hogy bele-vonták volna a frankhamisitásba. Most legalább én is állami koszton élhetnék.

—Csodálatos, arra még nem volt eset, hogy egy Windischgrätz herceg hazajafias fölbuzdulásból egy ebédet fizetett volna nekem.

— Nekem nem kell rádió, — egész nap hallgathatom a magyar közepostály zenéjét a gyomromon keresztül.

— Az egyedüli szerencsém az, hogy a gyomrom után nem kell kőrgalmi adót fizetnem.

— Az utolsó háromezer koronámért vettem egy jövedelmi adó-blankettát és kitöltöttem.

— Nos, mikor látogatsz meg bennünket?

— Amelyik napon akarod.

— Az ördögbe is, éppen akkor nem vagyunk odahaza!...

A t. Ház folyosóján

Míg bent a parlament üléstermében unalmasan morzsoltak valami ármentesítő javaslatot, a folyosón hatalmas karéj képződött Eckhardt Tibor körül, aki rendkívül szellemesen világította meg a franküggy hátterét. Az ifjú államférfiú bámulatos politikai és pszichoanalitikai elmeállással boncolgatta a kérdést, noha mindössze csak ennyit mondott:

— Zsidók kavarnak az egészet.

Ebben a pillanatban haladt el a csoport mellett Fábíán Béla. Eckhardt megjegyezte:

— Zsidó.

Ez a páratlan elmésség perceikig hangos derűtségben tartotta a társaságot. Und so jagte ein Witz den anderen.

CSOCSO BÁCSINÁL

Két fajtárs beszélget.

— Te, én már tudom, hogyan lehetne megszabadulni a zsidóktól.

— Na, hogyan?

— A jó üzleteket el kell venni tőlük, a mi rossz üzleteinket pedig nekik legyen muszáj átvenni.

— Te számár, és mi lesz akkor, ha a mi rossz üzleteinkből ők jót csinálnak?

— Erré nem is gondoltam.

— Hát mire gondoltál?

— Én csak arra gondoltam, hogy az ő jó üzleteiből kivesszük a pénzt.

— De hiszen akkor tönkretennék a jó üzleteket!

— Hja, kérlek, mindenhez nem érthet az ember.

BORSSZEM JANKÓ

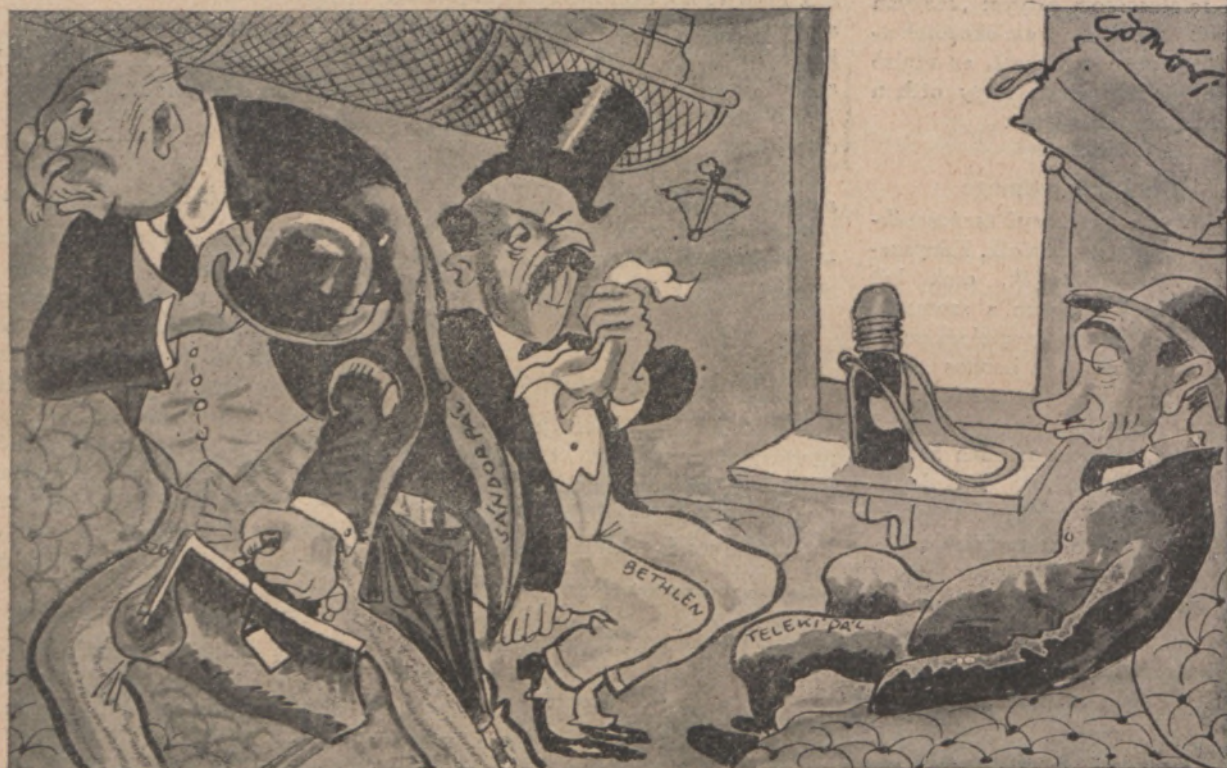
Felelős szerkesztő: MOLNÁR JENŐ Művész-főmunkatárs: GÁSPÁR ANTAL

Budapest, február 28.

5. (3019) szám

Ötvenkilencedik évfolyam — 1926

Vasuti baleset

Sándor Pál (szabadságra távozóban): Hier stinkt epesz . . .

Az inzolvens Blau új könyvelőt fogadott. Mikor átvizsgálta az üzleti könyveket, azt kérdezi tőle:

- Na, kész már a saldo?
- Kész van.
- És hogy néz ki?
- Mit mondjak, főnök úr? . . . Egy kész saldo mortale.

Tünődés a t. Házban

— Vajjon ha Bethlen lemondana, kit neveznének népjólétinek: Vass Józsefet vagy — Bethlent?

A híd alatt

Kedves Borsszem Jankó! Egy fiatal pár, lakás hijján, a híd alatt vallott szerelmet egymásnak és nyomban neki is látott a sommás végrehajtásnak. Egyszer csak megszólal a leány:

— Jesszus! Odafönt a hídról néznek bennünket.

A legény félrefordított fejjel fölfelé pislant és megvétően kiált föl:

— Ejnye, nem szégyellik magukat? . . .

. . . A frankhamisítók fajvédői is ezt rikácsolják azok felé, akik észrevették, hogy mi történt a híd alatt.

— Hány gyereke van, Spitz úr, unferstien?

— Három, az isten éltesse őket! A második úton van.

— Micsoda? A második? Talán úgy gondolja, hogy a negyedik?

— Dehogy! A második . . . az tudniillik kereskedelmi utazó.

A frankhamisítás szakemberei

— Miért dolgozott Windischgrätz egy Mészáros-sal meg egy Varghá-val?

— Mert ő csak suszter volt.